

РЕШЕНИЕ

№ 3517

гр. София, 31.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 12.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6905** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203, ал.1 от АПК, вр.чл.1, ал.2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба В. С. Ш., против Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“. С исковата молба се претендира обезщетение в размер на 400 /четирисотин/ лева адвокатско възнаграждение, ведно със законната лихва от влизане в сила на съдебното решение, заплатено по повод обжалване на Наказателно постановление № 42-0002153/28.11.2017г. Претендират се разноси.

Ответникът – Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, в отговора на исковата молба признава същата за основателна,

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на исковата молба.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, прие за установено следното от фактическа страна:

С Наказателно постановление № 42-0002153/28.11.2017г., издадено от началник Областен отдел „Автомобилна администрация“, -гр.С., на ищеца е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева, на основание чл.93, ал.2 от Закона за автомобилните превози, за нарушение по чл89, т.4 от Наредба № 33/03.11.1999г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Р България. С Решение от 15.08.2019г., постановено по нахд.№ 6897/2019г., Софийски районен съд е отменил наказателното постановление.

В хода на събиране на доказателства е приобщено нахд.№6897/2019г., по което /л.22/

е приложен договор за правна защита и съдействие, по който е заплатена сумата от 400л. адвокатско възнаграждение.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Иска е ДОПУСТИМ. Предявен е от страна, която има правен интерес като се основават се на отменено по съдебен ред НП. Насочен е срещу юридическото лице в състава, на което е органът издал отмененото НП, т. е. ответникът притежава надлежна пасивна процесуална легитимация по чл. 205 от АПК. Съгласно Тълкувателно постановление №2/19.05.2015г. по тълк.д.№2/2014 г., ОСК на ГК на ВКС I и II колегия на ВАС, на административните съдилища са подсъдни делата по искове за вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, действия и бездействия по налагане на административни наказания.

Разгледана по същество исковата претенция е ОСНОВАТЕЛНА,

Съгласно разпоредбата на чл.203 от АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят искове за обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно чл.1, ал.1 ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност; а според чл.4 ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Т.е. фактическият състав на ангажирането на отговорността на държавата и общините за вреди съдържа няколко елемента, а именно: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, актът, действието или бездействието да са извършени при или по повод изпълнение на административна дейност, да са отменени по съответния ред; от тях да е настъпила вреда, както и най-накрая да е налице причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

В случая вредите се претендират от наказателно постановление, във връзка с което, съдът съобрази следното:

От своята правна същност наказателното постановление представлява държавновластнически правораздавателен акт, който се издава в опростено състезателно производство след сезиране за решаване на конкретен административнонаказателноправен спор, при самостоятелност и независимост на произнасящия се орган, неповратимост на решението му и отменимост единствено по съдебен ред. От друга страна, издаването на наказателни постановления представлява форма на административна дейност, свързана с налагане на санкции за неизпълнение или нарушение на административни задължения. В тази връзка съдът приема, че наказателното постановление, което е отменено по реда на ЗАНН със съдебно решение, представлява незаконосъобразен акт по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и е основание за ангажиране на отговорността на държавата и общините. Следователно, налице е първият елемент за ангажиране отговорността на ответника. Ирелевантна е причината, поради която е отменено наказателното постановление, дали поради материална или процесуална незаконосъобразност или е отменен, поради изтекла погасителна давност. От значение е диспозитива на решението на въззивния съд, без

да се изследва причината за това т.е. постановените мотиви, които не се ползват със сила на пресъдено нещо.

На следващо място, настоящата инстанция приема, че са налице и другите две предпоставки за ангажиране отговорността на ответника по реда на ЗОДОВ. Съдът намира, че от извършването на незаконосъобразни действия по издаването на незаконосъобразния акт - процесното наказателно постановление, отменено по съответния ред с решение на АССГ, ищеца е претърпял вреди, изразяващи се в направени разноски за адвокатско възнаграждение в производството по обжалването на наказателното постановление. Видно от приложените по делото писмени доказателства, налице са договор за правна защита и съдействие от 01.11.2017г., по който е договореното и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 100лв. В тази връзка не се споделят възраженията на ответника за липса на доказателства, най-вече за липсата на списък по чл.80 от ГПК, тъй като административнонаказателните производства пред първата инстанция се развиват по правилата на НПК, където представянето на такъв списък не е уредено.

И трето, настоящият състав приема, че ищеца не би заплатил адвокатско възнаграждение и респективно това не би представлявало вреда, ако не бе издадено незаконосъобразното наказателно постановление от административния орган. Макар и да липсва нормативно установено задължение за процесуално представителство, то адвокатската защита е нормален и присъщ разход за обезпечаване на успешния изход на спора, поради което и вредите се явяват пряка и непосредствена последица от издадения незаконосъобразен акт- наказателното постановление. Това е така, тъй като намаляването на имуществото на ищеца вследствие заплатената сума за адвокатско възнаграждение, е предизвикано от издаването на наказателното постановление, с което е наложено имуществена санкция. Обстоятелството, че адвокатската защита по делата за обжалване на наказателни постановления не е задължителна, не влече по необходимост и извода, че страната няма право да ангажира свой процесуален представител, нито че ангажирането на такъв не се намира в причинна връзка с издаденото наказателно постановление. В съдебната практика се приема, че причинна връзка е налице не само когато деянието причинява непосредствено вредата, а и когато създава условията за реална възможност от увреждане и когато тази реална възможност се е трансформирала в действителност.

Съгласно чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса, като съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. В случая, от ищеца са направени разноски за заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат в размер на 466лв., своевременно поискани и доказани със списък по чл.80 от ГПК.

По гореизложените съображения, Административен съд София град 28 състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, да заплати на В. С. Ш., сумата от 400 лева, представляваща обезщетение за претърпени на имуществени вреди в резултат на незаконосъобразно Наказателно постановление № 42-0002153/28.11.2017г., ведно със законната лихва от влизане в сила на решението.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, да заплати на В. С. Ш., сумата от 466 лева. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: